

Oğlan ve Çiftlik Ördekleri

Jane MEADOW

Oğlan ve Çiftlik Ördekleri

Jane MEADOW

Parlak güneşli bir sabah, Oliver sarı lastik çizmelerini giyip çiftliğin içinden yola koyuldu. Kırmızı şeritli hasır şapkası yürürken zıplıyordu. Küçük bir kova ördek yemi taşıyordu. Bugün en sevdiği arkadaşlarını ziyaret edecekti: göletteki ördekleri. Onların uzaktan vakvakladığını şimdiden duyabiliyordu.

Oliver gölete vardı ve gülümsedi. Beyaz tüyleri ve parlak turuncu gagasıyla anne ördek Mabel oradaydı. Boynunda küçük bir kırmızı kurdele vardı. Onun arkasında tüylü sarı ördek yavrusu Pip yüzüyordu. Pip daireler çizerek kürek çekiyor, her yere su sıçratıyordu. Ördekler Oliver'ı kahvaltılarıyla gelirken görünce mutlulukla vakvakladılar.

Oliver yemi çimene serpti ve ördekler hızla paytak paytak yanına geldiler. Pip kendi payını hızla yedi, sonra koyu, yuvarlak gözleriyle Oliver'a baktı. "Vak!" dedi Pip, sanki teşekkür eder gibi. Mabel nazikçe başını salladı. Oliver, ördeklerin ona güvendiği için gurur duydu. Her gün onlarla ilgilenmeyi seviyordu.

Ama bir sabah Oliver bir sorun fark etti. Göletin suyu bulanık ve yeşil görünüyordu. Üstünde yapraklar ve dallar yüzüyordu ve ördekler yüzmek istemiyordu. Mabel kenarda durmuş, endişeli görünüyordu. Pip ona yakın duruyor, hiç su sıçratmıyordu. Oliver bir şeyler yapılması gerektiğini biliyordu. Ördeklerin sağlıklı olmak için temiz suya ihtiyacı vardı.

Oliver bir tırmık ve büyük bir ağ getirdi. Göletten yaprakları ve dalları çıkardı. Yapışkan yeşil yabani otları topladı. Bu zor bir işti ve kolları yoruldu, ama devam etti. Mabel onu dikkatle izledi ve yumuşak bir vakvakla cesaret verdi. Pip, ne yaptığını merak ederek Oliver'ın yanında paytak paytak yürüdü.

Saatlerce temizlikten sonra su daha berrak görünmeye başladı. Oliver göletin dibini yeniden görünce gülümsedi. Derelerden temiz suyun akmasını sağlayan küçük bir boru açtı. Gölet güneş ışığında parlamaya başladı. Mabel gagasını suya daldırıp içti. Sevinçle vakvakladı. Pip mutlu bir sıçrayışla suya atladı.

Ördekler temiz, berrak suda yüzdüler ve su sıçrattılar. Pip daireler çizerek kürek çekti, daldı ve yeniden yüzeye çıktı. Mabel sakince yüzdü, beyaz tüyleri parlıyordu. Oliver kıyıda oturup onların oynamasını izledi. İçi rahattı. Temiz suyun ördeklerini sağlıklı ve güçlü tutmak için önemli olduğunu biliyordu.

Ama Oliver başka bir sorun fark etti. Güneş battığında ördeklerin dinlenecek yeri yoktu. Bir çalının altına sokulmuş, serin gece havasında titriyorlardı. Oliver kaşlarını çattı. Ördeklerin sıcak ve kuru kalmak için güvenli bir barınağa ihtiyacı vardı. Onlara sıcacık bir yuva yapmaya karar verdi. "Endişelenme," dedi Mabel'a. "Size güzel bir barınak yapacağım."

Ertesi gün Oliver tahta, saman ve birkaç alet topladı. Göletin yanında, büyük bir ağacın altında bir yer buldu. Dikkatlice çalışarak çekiçledi, testereyle kesti ve çiviledi. Mabel ve Pip uzaktan başlarını yana eğmiş izliyorlardı. Oliver alnını sildi ve inşa etmeye devam etti. Barınağın tüylü dostları için tam doğru olmasını istiyordu.

Çok çalıştıktan sonra barınak bitti. Yağmuru engelleyen eğimli bir çatısı ve yerde yumuşak samanı vardı. Oliver bakmak için geri çekildi. Mükemmel değildi ama sağlam ve sıcaktı. Ördekleri yanına çağırdı. Önce Mabel paytak paytak içeri girdi, sonra Pip. Samana yerleşip yumuşakça vakvakladılar. Oliver gururla parladı.

O günden sonra Oliver göleti her sabah ve her akşam ziyaret etti. Suyun temiz ve berrak olduğunu kontrol etti. Barınağın kuru ve sıcacık olduğundan emin oldu. Ördekleri besledi ve yüzmelerini izledi. Mabel ve Pip onu gördüklerine her zaman sevindiler. Pip vakvaklayıp küçük kanatlarını çırparak Oliver'ın peşinden gitti.

Ördekler sağlıklı ve güçlü büyüdüler. Tüyleri parlıyordu ve vakvakları yüksek ve neşeliydi. Mabel her gün sürüyü temiz gölete götürdü. Pip diğer ördek yavrularıyla su sıçratıp oynadı. Oliver çok çalıştığı için gurur duydu. Temiz suyun ve güvenli bir barınağın hayvanları sağlıklı ve mutlu tuttuğunu öğrenmişti.

Oliver'ın ailesi ve arkadaşları ördeklerin ne kadar iyi durumda olduğunu fark ettiler. Bunu nasıl yaptığını sordular. Oliver, ördeklerin içmek ve yüzmek için temiz suya, dinlenmek için güvenli bir barınağa ihtiyacı olduğunu açıkladı. "Zor değil," dedi. "Sadece özen göstermelisin." Mabel onaylayarak vakvakladı ve Pip tüylü kuyruğunu salladı. Herkes mutlu ördeklere gülümsedi.

Oliver mevsimler boyunca iyi işini sürdürdü. Yazın göletin kurumamasını sağladı. Kışın ördekleri sıcak tutmak için barınağa ekstra saman ekledi. Mabel ve Pip ona tamamen güvendiler. Oliver'ın her zaman onlarla ilgileneceğini biliyorlardı. Ve Oliver da ördeklerinin her zaman arkadaşları olacağını biliyordu.

Güneşli bir öğleden sonra Oliver, Mabel ve Pip ile göletin yanında oturdu. Su parlıyordu ve barınak sapasağlam duruyordu. "Siz dünyanın en iyi ördeklerisiniz," dedi Oliver. Mabel yumuşakça vakvakladı ve Pip eline sokuldu. Oliver kalbinde sıcak bir parıltı hissetti. Tüylü dostlarının sağlıklı ve mutlu kalmasına yardım etmişti ve bu onu gerçekten gururlandırıyordu.

Güneş batarken Oliver çiftlik evine doğru yürüdü. Arkasında ördekler temiz göletlerinde mutlulukla vakvakladılar. Yüzmek için temiz suları ve uyumak için sıcak bir barınakları vardı. Oliver temiz yaşam alanlarının sağlıklı hayvanları desteklediğini biliyordu. Ve başkalarıyla ilgilenmenin dünyanın en güzel duygularından biri olduğunu biliyordu. Son.